

købekraft m.v.? Det er sådan set en spændende debat, men den kan jo ikke stå alene.

Hvis vi er fire mand, der skal dele en hundredkroneseddel, er der 25 kr. til hver, og så er den godt nok også delt ligeligt. Men det var måske sjovere at have en femhundredemand og så dele den lidt skævt. Derfor kan man jo altså ikke snakke regionalpolitik uden også lige at gøre nogle bemærkninger om, hvad den generelle situation i det danske samfund er. Der tegner sig så et helt andet billede end det sorte billede, som oppositionen har forsøgt at mane frem.

For hvad er det, der karakteriserer Danmark og dansk økonomi i øjeblikket? Det er et massivt overskud på statsfinanserne. Det er et overskud på betalingsbalancen. Det er en udvikling, hvor beskæftigelsen går op og arbejdsløsheden går ned. Det er en udvikling, der er karakteriseret af lav rente. Det er en udvikling, hvor forbrugerne har tillid til fremtiden, hvor vi i internationale undersøgelser markeres som et af de lande, det er mest fordelagtigt at investere i. Vi har Europas stærkeste økonomi. Der er fremdrift alle steder i alle egne af Danmark.

Kl. 12.15

Den grundtone må nødvendigvis også sættes til en debat, der handler om regionalpolitik, inden man nu graver sig ned i et dybt sort hul, som i øvrigt, når nu ordet manipulation bringes frem, i hvert fald har elementer, der netop drejer den vej.

Det er jo forstemmende, at vi skal opleve, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd nu skal bruges som et sandhedsvidne i debatten her. Hvis vi husker valgkampen, oplevede vi altså, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd gik ud og sagde, at regeringens regionalpolitik og regeringens politik omkring udflytning af statslige arbejdspladser havde haft den konsekvens, at der var beskæftigelsesfremgang i hovedstadsområdet, og at der var nedgang de andre steder. Flere statslige arbejdspladser i hovedstadsområdet og nedgang de andre steder var det, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd sagde.

Det viste sig at være et hundrede procent lodret forkert – et hundrede procent lodret forkert. Hvorfor viste det sig at være forkert? Jo, det viste sig at være forkert, fordi de tal, man baserede undersøgelsen på, nemlig Personalestyrelsens tal, som nu også bringes frem her i debatten, var fejlbehæftede. Det er sådan set også præcis grunden til, at vi bruger tallene fra Danmarks Statistik i den regionalpolitiske redegørelse i år.

Sidste år havde vi også suppleret de tal med tallene fra Personalestyrelsen opgjort kvartalsvis, og det, der var effekten af det, var jo altså, at der kom et misvisende billede ud af det, bl.a. fordi der havde indsneget sig den fejl, at hele Skov- og Naturstyrelsen var opgjort under København, og det vil sige, at en hvilken som helst medarbejder ansat i Skov- og Naturstyrelsens regi figurerede som en statslig ansat i hovedstadsområdet, uanset at det konkrete arbejde altså blev gjort i nogle af statens skove rundt omkring i Danmark.

Derfor må jeg sige, at jeg synes sådan set, at det er helt uhørt og forstemmende – når ordet manipulation bruges, vil jeg bare returnere det – når man forsøger at sætte spørgsmålstegn ved det talgrundlag, vi har lagt frem. Så meget desto mere, som hvis man ser i Arbejderbevægelsens Erhvervsråds – denne forlængelse af Socialdemokratiets folketingsgruppes eget sekretariat – notat af i dag, hvor man vil kunne se, at den overordnede profil i den her diskussion om de statslige arbejdspladser efter de tal, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd nu selv bruger i dag, er præcis den samme, nemlig en nedgang i antal statslige arbejdspladser i København på 5 pct. mod en generel tendens i Danmark på knap 4 pct. Altså præcis det, som også er profilen i de tal, regeringen har lagt frem, nemlig at vores målrettede satsning på at koordinere placeringen af de statslige arbejdspladser har haft den konsekvens, at vi prioriterer områderne uden for København frem for København.

Det gør vi på to fronter for at understøtte den regionale udvikling, og det gør vi, fordi vi er nødt til at have en sammenhæng i det her. Det gør vi ved at sige, at væksten i den offentlige sektor er koncentreret omkring kommuner og amter. Det er de varme hænder, hjemmehjælperen, skolelæreren, pædagogen, sygeplejersken, lægen, som jo altså virker ude i samfundet, hvor folk bor. Det er der, væksten har været i den offentlige beskæftigelse. Så har vi til gengæld holdt igen med den statslige beskæftigelse.

Derfor skal man være mere end enøjet, ja, nærmest blind, hvis man alene gør det her til en debat om statslige arbejdspladser, som altså udgør 7 pct. af arbejdspladserne i Danmark, hvor de offentlige arbejdspladser under ét udgør omkring 30 pct. Må vi ikke bede om, at man ser tingene i en sammenhæng. Gør man det, så tegnes der faktisk et ganske flot billede af, at Danmark er et samfund i regional ligevægt. Man skal lede længe og vil rimeligvis også lede forgæves, før